

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **H. V.**, zast. Mgr. Tomášem Těšitelem, advokátem se sídlem Třída Edvarda Beneše 1527/76, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2019, čj. OAM-76/LE-LE05-ZA21-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 2. 11. 2020, čj. 28 Az 21/2019-74,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně, advokátu Mgr. Tomáši Těšitelovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **3.400 Kč**, která mu bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně podala v ČR žádost o udělení mezinárodní ochrany. Rozhodnutím označeným v záhlaví jí žalovaný mezinárodní ochranu neudělil. Žalobkyně se proti tomuto rozhodnutí bránila žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové. Krajskému soudu se ovšem nepodařilo zjistit místo žalobkynina pobytu, a tak řízení o žalobě zastavil [§ 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu].

[2] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla usnesení krajského soudu včas podanou kasační stížností. Namítá, že krajský soud nevyvinul dostatečné úsilí ke zjištění místa stěžovatelčina pobytu apod.

[3] Ve věcech mezinárodní ochrany se Nejvyšší správní soud po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[4] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[5] Nejvyšší správní soud předesílá, že o totožné kasační stížnosti, která se týkala příbuzného stěžovatelky, rozhodl již usnesením ze dne 21. 1. 2020, č. j. 10 Azs 353/2020-24, jímž kasační

stížnost odmítl pro nepřijatelnost. Soud nespatřuje důvod se od tohoto závěru v nyní projednávané věci odchýlit.

[6] Dle § 33 písm. b) zákona o azylu krajský soud *řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).*

[7] Již v rozsudku ze dne 25. 2. 2004, čj. 2 Azs 16/2004-45, Nejvyšší správní soud zdůraznil, že smyslem právě citovaného ustanovení je „*umožnit soudům nezabývat se meritorně azylovými návrhy těch účastníků, kteří již zmizeli ze zorného pole orgánů veřejné moci České republiky a kteří již pravděpodobně nejsou ani v dosahu jurisdikce České republiky*“. Avšak soudy při zjišťování pobytu žadatele (žalobce) musí vyvinout patřičné úsilí, jejich postup nesmí být ryze formální. V rozsudku ze dne 26. 5. 2005, čj. 7 Azs 271/2004-58, č. 707/2005 Sb. NSS, pak Nejvyšší správní soud upozornil, že soud může řízení zastavit až poté, co jeho intenzivní úsilí ke zjištění místa pobytu nepřineslo žádoucí, resp. vůbec žádný výsledek. Pokud soud ověřuje údaje o místě pobytu žadatele o mezinárodní ochranu, je namístě učinit dotazy přinejmenším u žalovaného a u Ředitelství služby cizinecké policie. Jedná se totiž o dva orgány, které mají podle zákona o azylu vést evidenci místa pobytu žadatelů o azyl (rozsudky ze dne 6. 8. 2009, čj. 8 Azs 26/2009-45, a ze dne 25. 10. 2018, čj. 4 Azs 169/2018-31; srov. též usnesení ze dne 28. 3. 2019, čj. 7 Azs 548/2018-21, a tam v bodě 10 citovanou judikaturu).

[8] V posuzované věci krajský soud postupoval zcela v souladu s uvedenou judikaturou. Dne 16. 10. 2020 učinil dotaz stran pobytu stěžovatelky na žalovaného, dále na cizineckou policii a také na Správu uprchlických zařízení Ministerstva vnitra. Všechny tyto orgány mu odpověděly, že stěžovatelka byla naposledy ubytována v pobytovém středisku v Kostelci nad Orlicí, avšak zařízení dne 12. 8. 2020 svévolně opustila (odpovědi ze dne 16. až 21. 10. 2020). Žalovaný a Správa uprchlických zařízení navíc uvedli, že nemají žádné informace o místě stěžovatelčina současného pobytu. Nadto krajský soud se dotázal dne 27. 10. 2020 ustanoveného zástupce stěžovatelky. Ani ten však soudu v odpovědi ze dne 29. 10. 2020 nesdělil místo stěžovatelčina pobytu. Za této situace tedy nelze krajskému soudu vytýkat, že nevynaložil patřičné úsilí směřující ke zjištění místa pobytu stěžovatelky. Krajský soud rozhodně nemusel prověřovat veškeré adresy, na nichž stěžovatelka v minulosti pobývala, či lustrvat její kontakty (telefonní čísla, e-mailové adresy), jak se domáhá stěžovatelka.

[9] V kasační stížnosti stěžovatelka dezinterpretuje závěry rozsudku č. j. 7 Azs 271/2004-58 v tom, že krajský soud měl zjišťovat, proč opustila pobytové středisko. Tak tomu není. V citovaném rozsudku totiž šlo o diametrálně odlišnou situaci, jelikož tehdejší stěžovatel se v místě uváděného bydliště na soukromé adrese skutečně zdržoval, a to příležitostně, jak vyplynulo z výsledku jeho tehdejší ubytovatelky. Hlídka Policie ČR tehdy ovšem nezjišťovala důvody stěžovatelovy dočasné nepřítomnosti v místě deklarovaného bydliště, třeba zda nedojíždí za prací.

[10] Stěžovatelka také pominula, že § 33 písm. b) zákona o azylu již od 13. 10. 2005 neobsahuje podmínku, že řízení lze zastavit, jen pokud pobyt žadatele (žalobce) nelze zjistit nejméně po dobu 90 dnů.

[11] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura tedy poskytuje dostatečnou odpověď na stěžovatelčiny námitky; Nejvyšší správní soud neshledal žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Soud proto kasační stížnost podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[13] Stěžovatelce byl usnesením krajského soudu ze dne 29. 4. 2019 ustanoven advokát, který ji zastupoval i v řízení o kasační stížnosti. Odměnu za zastupování v tomto případě hradí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud přiznal ustanovenému zástupci odměnu za jeden úkon právní služby, a to sepsání a podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky

č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], za něž mu náleží odměna ve výši 3.100 Kč [§ 7 bod 5 aplikovaný na základě § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a 300 Kč jako paušální náhrada hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), celkem tedy 3.400 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. února 2021

Josef Baxa
předseda senátu